

Kedves Szilveszter!

2024. november 15-én dr. Főző Virág főigazgató-helyettes asszony hónapokon át tartó kitartó erőfeszítéseinek eredményeképpen, végre sor kerülhetett a baletteggyüttes és a szakszervezetek közötti találkozóra, amelyen a balettművészek majd egyharmada vett részt.

Az ott elhangzottak alapján még inkább szükségesnek ítéljük a munkáltató hathatós és mielőbbi közbelépő cselekvését. Ezért újfent konzultációt kezdeményezünk a baletteggyüttes munkáltatása jogszerű, és a művészetüknek egy szabad alkotó légkörben való megvalósulásának biztosítása érdekében. Mivel többek között alaposan vélelmezhető, hogy a 2024. szeptember 24-én aláírt megállapodás létrejöttét nagymértékben befolyásoló, úgymond felháborodás (a te szavaddal élve: „lázasítás”) indította, javarészt szakszervezeteinket kárhóztató, szokatlanul (gyakorlatilag pár óra alatt) megírt, és azon nyomban elküldött kb. 80 e-mail zöme kényszer, fenyegetés illetve megfélemlítés okán gyűlhetett össze, a serkentően az “internacionalista felzúdulásról mit sem sejtő”, ám azonnal tette kész munkáltató e-mail fiókjaiban.

Elgondolkodtatónak azonban, hogy az e-mail áradatot megelőzően, majd azt követően és egyéb összefüggéseknél is, azon egyszerű, ám rém etikátlan, eldöntendő kérdés hangzott, hangzik el: „Velünk, vagy ellenünk vagytok?”.

A történések megmutatták, hogy egyebek mellett, az említett egyszerű kérdés feltevése a szükséges „inspirációt” megadta a néhány soros levélkék tömeges megírásához... Kétségtelen, hogy felháborodást, elkeseredettséget, kiszolgáltatottságot stb., magunk is tapasztaltunk, de ezek okozójának a jelenlévők zöme - számunkra úgy tűnt - nem a szakszervezeteket látják. Bár kétségtelen, több segítséget remélnék, illetve várnak tőlünk. Erőteljes kritika tárgyát képezte például, hogy a KSZ - szemben minden munkáltatói kiadvánnyal - az opera egyetlen elektronikus felületén sem olvasható angolul, akárcsak az inkriminált 2024. szeptember 24-i megállapodás. Talán nem véletlenül. A szakszervezetek valóban hibáztak, hogy megbíztak benned, és emiatt fel sem merült, hogy ellenőrizni kellene egy magától értődő cselekmény megtörténtét.

Az említett találkozón elhangzottak alapján feltételezhető, hogy a bizonyíthatóan csalárd módon megíratott e-mailek okán az említett megállapodás, a munkáltató által rútolva kihasználva az együttműködő és a lojalitást sem nélkülöző lelkületünket, az általa alkalmazott megfélemlítés keserű következményeként került a szakszervezetek részéről aláírásra.

Ezért annak 1. pontját semmisnek, tehát érvénytelennek tekintjük mindaddig, míg a munkáltató hitelt érdemlően nem tudja bizonyítani, hogy a célja elérése érdekében nem élt vissza hatalmával, illetőleg nem csapta be a balettművészeket, és szakszervezeteinket. A

munkáltatótól természetesen elvárjuk, hogy a jogszabályokban és a KSZ-ben (munkaviszonyra vonatkozó szabályok) írtakat mindig és maradéktalanul megtartva, azok szellemiségét elfogadva szervezi, és végezteti a társulat tagok munkáját, mely természetesen kiterjed az évad tervek összeállítására is.

Időközben, mivel a dubai fellépés – előttünk titkolt okok miatt elmarad - az előadás október - november hónapra ütemezett próbái is szükségtelenné váltak. Ebből adódóan a KSZ-ben megállapodott termi próbarend minden további nélkül, a hivatkozott megállapodást nélkülözően alkalmazható lett volna, illetőleg jelenleg, és a jövőben is tartható. Mindezek tükrében a megállapodás 1. pontjában foglaltak az érvénytelenségén túlmenően minden vonatkozásban okafogyottá is váltak.

Egyébiránt határozottan kijelentjük, hogy a KSZ-ben rögzítettek, a hivatkozott megállapodástól függetlenül a Felek közös és kinyilvánított akaratának megfelelően elősegítik, mi több, az elvárt módon lehetővé teszik a társulat művészeinek, így a balettművészek anyagi elismerését, valamint az évadtervben összeállított műsorterv magas színvonalú végrehajtását. Elvégre a műsortervet a KSZ általad való gondos tanulmányozást követő aláírása után, tévedhetetlenséggel felruházott tenmagad formáltad optimálisra.

A péntek délelőtti találkozó elején a sötét diktatórikus korokra jellemzően a munkáltató parancsára egy hölgy feltűnően, sokakban szorongást okozón, a jelenlévők előzetes tájékoztatása nélkül elkezdte összeírni a megbeszélésen résztvevők nevét. Majd, miután ennek abbahagyására felszólítottuk, a teremből nyomban eltávozott. Tegnap sajnálattal kellett konstatálnunk balettegyüttest olybá tűnik a munkáltató ún. munkahelyi pszichoterror alatt tartja, és gátolja őket érdekeik képviselésében. Nem tudjuk például, hogy mi alapon merészeltek szóban és írásban egyaránt nyíltan uszítani az Alaptörvényben, mint a társadalom fontos szereplőinek egyikeként megemlégetett szakszervezetek ellen, azonnali kilépésre unszolva a beosztottjaitokat. A választott tisztségviselőket rendre lealacsonyítani szándékozó jelzőkkel illetitek, és a főigazgató-helyettes asszony elmondása szerint, a te kifejezett utasításodra az Operaház munkavállalóinak, kényszerrel kellett volna bennünket távol tartani a társulati ülésről. Ahol egyébként joguk lett volna részt venni és hozzászólni. (Kedves Szilveszter! E levélben is ráirányítjuk szíves figyelmedet arra, hogy a Magyar Állami Operaház, és nem a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Operaház vezetői teendőivel vagy megbízva.)

A megbeszélésen jelen lévő 38-ak nem véletlenül kérték egyhangúan ellenszavazat nélkül, hogy a munkáltató a saját elektronikus oldalain biztosítson megfelelő felületet a szakszervezetek és a balettegyüttes közötti kommunikációra. Így kinyilvánítva az együttműködési készségét, hitet téve a vélemény és a szólás szabadságának elévülhetetlenségéről. Vallva, hogy "A szabadság, ha egyáltalán bármit is jelent, akkor azt jelenti, hogy elmondhatjuk az embereknek azt, amit ők nem akarnak hallani." A konzultáció során megállapodásra kívánunk jutni a balettművészek mindennapjait keserítő állapotok mielőbbi felszámolásának módjáról, az egzisztencia vesztéstől való félelem feloldásáról, mindenfajta pszichés sanyargatásnak a Nemzeti Balettből való száműzéséről. Mindezt annak érdekében is, hogy a nem kívánt gyakorlat ne hogy szárba szökkenjen a Magyar Állami Operaház más táraiban is.

A konzultációra, melynek javasolt időpontja 2024. november 20. 09:00 óra, helyszíne pedig az általad megjelölt hivatali helyiség, kérjük Solymosi Tamás balettigazgató urat is meginvitálni szíveskedj.

Budapest, 2024. november 18.

Üdvözlettel:

Rotter Oszkár
MZTSz

Bárány Balázs Péter
ODFSz

Ui.: Szíves tanulmányozásra idézzük egy zenekari művész, tárgyhoz kapcsolódóan, szeptemberben hozzám írt sorait:

„Kedves Balázs!

Mint tudod, nem vagyok balettos, sőt tulajdonképpen nincsen Hozzájuk semmi közöm, csak messziről csodálom Őket. A minap azonban számomra felfoghatatlan dolgokat hallottam, hogy hogyan bánik velük az Operaház Vezetősége, akikre rá vannak bízva. Ugye azt mindannyian tudjuk, hogy balettozni Magyarországon elég kevés helyen lehet színházban. Ez eleve egy eléggé kiszolgáltatott helyzet hiszen, ha innen kikerülnek, nem tudják gyakorolni a hivatásukat, amire egészen kisgyermek koruk óta készülnek. No de a lényeg, amiket hallottam, csak tömören összefoglalva.

*- Állítólag általában reggel 10 órától kezdenek próbálni, amit megelőz egy óra gyakorlat 9-től, ami ugyan nem kötelező számukra, de ha nem jelennek meg rajta, listázzák őket!
- 10-kor elkezdnek próbálni, ami általában 18 óráig eltart, de van, hogy 21 óráig...
Mindezért 1, azaz egy szolgálatot számolnak el nekik! Ez nem törvénybe ütköző???
-mivel a KSZ miatt kihullott ez a csontváz a szekrényből, balettigazgató uruk úgy határozott, hogy egyik napról a másikra ötös csoportokban berendeli őket és elbeszélget velük erről a témáról "TÉR beszélgetés" címen, hogy nekik milyen rossz az, ha a KSZ és a törvény (!) szerinti elszámolás alapján kapják a szolgálatot... Majd kérte őket - ne gondolja azt persze senki, hogy bármilyen presszió hatására -, hogy amennyiben egyetértenek vele, írják ezt le neki e-mailben.*

Én csak hüledeztem ezen, majd jött a hab a tortára. Állítólag az a legújabb, hogy amikor nem táncolnak, akkor is jelen kell lenniük a próbákon, csak akkor nem szolgálatot számolnak el nekik, hanem munkaidőt...

Szóval tulajdonképpen kényszerítik őket, hogy egy bentlakásos munkahelyen éljenek... Jó, persze tudjuk, hogy amúgy is ez az életük, nyilván nincsenek is más vágyaik, gondolataik, csak a balett.

Meg persze nem muszáj itt dolgozni, úgyis külföldi a legtöbbjük..., tulajdonképpen lehet, hogy nem is emberek?

Ha ez igaz, akkor ez nem embertelenség???

Semmilyen jog nem védi őket? A munka törvénykönyve rájuk nem vonatkozik? Én ezt nem értem... Utánanéznél ennek?

Köszönöm:”